

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Liliana Catan,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, în cauza penală în privința inculpatului

Paneș Vadim XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 06.10.2017 - 15.12.2017;

2. Instanța de apel: 25.01.2018 - 20.02.2018;

3. Instanța de recurs: 21.05.2018 - 24.10.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 15 decembrie 2017, Paneș Vadim a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Paneș Vadim, la 20 iunie 2017, ora 11.32, acționând intenționat, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice pentru consum personal, aflându-se în automobilul de model „Opel Zafira”, de culoare gri, cu n/î XXX, ce îi aparține lui Luchianenco Vladimir, care era parcat pe str.Pajurei 13/1, mun.Chișinău, unde de ei s-au apropiat colaboratorii de poliție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și la cerința de a prezenta actele personale pentru verificare, s-a stabilit că Paneș Vădim a manifestat un comportament neadecvat, astfel, fiind suspectat în consum de droguri, și apoi a fost escortat la IP Râșcani al DP mun.Chișinău.

Ulterior, în cadrul IP Râșcani al DP mun.Chișinău, inculpatul a declarat că este consumator de droguri și substanțe psihotrope și apoi a predat un pachetel de polietilenă, cu o substanță solidă de culoare albastră; un pachetel din hârtie cu o masă vegetală de culoare verde; o folie de staniol în care se afla o masă vegetală de culoare cafenie și două tuburi de plastic cu depuneri solide pe pereți.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-4724 din 30 august 2017, s-a stabilit că masa vegetală uscată de culoare verde-cafenie prezentată la examinare într-un pachetel din hârtie, predate de către Paneș Vadim reprezintă marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (marihuană - materie uscată) constituie 0,14 grame.

Substanța cu aspect de praf și bulgărași de culoare albastră prezentată la examinare într-un pachet din polietilenă de tip zip lock, conține PVP (a - pirrolidinovalerophenone)

care se atribuie la substanțe stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (PVP) constituie 0,576 grame.

Pe suprafețele interioare a celor două tuburi din polimer, depistate și ridicate, s-au depistat urme de PVP (a - pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la substanțe stupefiante. Pe suprafața interioară a fragmentului de folie de staniol răsucită în formă de tub, depistat și ridicat, s-au depistat urme de PVP (a - pirrolidinovalerophenone) și rășină de cannabis, care se atribuie la substanțe stupefiante. Masa vegetală (1,474 grame) uscată și mărunțită de culoare galbenă - cafenie, prezentată la examinare într-un pachet din polietilenă de tip zip lock, depistate și ridicate, este îmbibată cu cannabinoidul sintetic MDMB (N) - 2201(C20H28FN3O3), care nu este inclus în hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului nr.1088 din 05 octombrie 2004.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227-229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei tehnico-științifice, în mărime de 1680 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, corectată prin încheierea aceleiași instanțe din 27 martie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca neîntemeiat.

În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea cheltuielilor judiciare.

Examinând argumentele apelului prin prisma prevederilor legale pertinente, instanța de apel a conchis că, în virtutea prevederilor art.227 alin.(1) și (2) și 143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și art.72 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr.68 din 14.04.2016, prima instanță corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, or, aceste cheltuieli au fost efectuate de către organul de urmărire penală, care era obligat să ordone efectuarea expertizei tehnico-științifice întru obținerea probatoriului necesar și formulării învinuirii.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227-229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului; - instanța nu a ținut cont de faptul că au fost abrogate prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe, doar în partea în care a fost respinsă cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Astfel, examinând argumentele invocate de către recurent în recurs, Colegiul penal atestă că, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Referirea recurentului la faptul că au fost abrogate prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece Legea nr.316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin.(2) din art.143 Cod penal, a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă la 20.06.2017 și, în temeiul art.10 alin.(2) Cod penal, dispozițiile acesteia nu pot fi aplicate în privința inculpatului.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței

de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală în privința inculpatului Paneș Vadim, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 noiembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu